

529 Vidunderligst av alt på jord

T N.F.S. Grundtvig 1829, 1853
M Tysk folkevise, form etter Thomas Laub
S Koralbokkomiteen 1984

Vid - un - der - ligst av alt på jord er Je - su Kris - ti ri - ke.

Dets her - lig - het er òg så stor at det har in - gen li - ke.

2 Vel er det skjult som sjel og sinn,
men det er lett å kjenne,
som byen høyt på bergetind
det ses til verdens ende.

3 Dets gåte er et guddomsord
som skaper hva det nevner,
som fyller dalene på jord
og høydene utjevner.

4 Med det innvies Jesu dåp,
velsignes Jesu beger,
av dåpen veller livets håp,
og kalken vederkveger.

5 Med det der skapes gode kår
for Herrens kjemper lave,
så de kan le av banesår
og springe over grave.

6 Med det der skapes vin av vann
og paradys av ørke,
med det der skapes lys om land,
mens verden går i mørke.

7 La høres kun det rop som går,
at riket er lagt øde;
Gud kroner like fullt dets år
med fruktbarhet og grøde.

8 Dets glans går opp som aks i vang,
som vår i visne lunder,
ja, prektig som med fuglesang
Guds sol ved morgenstunder.

9 Det er den store konges glans,
han som på korset døde,
for at med livets rosenkrans
ham jordens barn kan møte.

10 Og når han kommer i det blå,
er kristnes kamp til ende;
hva troende i speilet så,
de salige skal kjenne.

11 Da riket er med solekår
til syne og til stede
i evighetens gyllenår
med rett og fred og glede.